

„Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut' je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.“

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:

PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:

JÁ BUDU V

ÚSTECH TVÝCH

SVĚDECTVÍ:

STUDENTA PO

MODLITBY A

www.teenchallenge.cz

Milý čtenáři, bratři a sestry. Během předšlých měsíců jsme měli možnost realizovat několik zajímavých setkání. Rád bych začal návštěvou našich bratří ze Spojených států z Teen Challenge Texas. Tým těchto lidí nás navštívil koncem měsíce ledna. Díky jejich ochotě a otevřenosti jsme mohli mít během jednoho týdne vyučování, sdílení se o práci a službě Teen Challenge. Bylo pro nás povzbuzením vidět bývalé studenty TC Texas a mít možnost slyšet jejich svědectví jak je Pán zachránil. Většina z nich jsou nyní ve vedoucích pozicích jejich služby. Zároveň spolu s nimi jsme byli poctěni návštěvou bratra Jerry Nance, ředitele celosvětového Teen Challenge. Bratr Jerry spolu s námi strávil více než týden a společně jsme realizovali setkání pracovníků, dobrovolníků a studentů Teen Challenge v České re-

publice. Bylo pro nás požehnání mít společný čas s Pánem, modlitby, chvály a vyučování. Navštívil také středisko ve Šluknově, kde sloužil pracovníkům a studentům. Začátkem měsíce dubna nás navštívil také bratr Steven Hill. Byl jen krátký čas, ale

velmi přínosný, s ním mohli strávit naši studenti a pracovníci. Věřím, že pro každého studenta v programu může být povzbuzením slyšet svědectví bratra Stevena. Sám kdysi prošel programem Teen Challenge a nyní naplno slouží Pánu a předává poselství o Boží lásce, která zachránila jeho život. Příští rok bychom chtěli uspořádat evangelizaci u nás v České republice a bratr Steven přislíbil svou účast. Prosím, modlete se s námi za tuto věc. Závěrem bych se chtěl s vámi rozloučit veršem ze žalmu 146:8

**„Hospodin otvírá oči slepým,
Hospodin sehnuté napřimuje,
Hospodin miluje spravedlivé.“**

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY ÚVODNÍKU

- Teen Challenge Texas
- Bratr Jerry Nance
- Steven Hill
- Výzva k modlitbě

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. 1.Petrova 1:3

Já budu v ústech tvých

David Wilkerson

Bůh se setkal s Mojžíšem u hořícího keře a nařídil mu, aby vyvedl Izrael z otroctví. Řekl svému služebníkov: Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě... Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil... Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta. (Ex. 3:7–10). „Ale Mojžíš Hospodinu namítal: „Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dřívě, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvím. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk. Hospodin mu však řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdali ne já, Hospodin? Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit! (Ex. 4:10–12). Ale Mojžíš tvrdošjně trval na svém: „Pošli někoho jiného!“ Tady dělá většina Božích pomazaných, spolu s Mojžíšem, chybu. My také omezujeme Boha v této jedné oblasti – ovládání našich úst. Znovu a znovu Bůh dokazoval Mojžíšovi svou moc. Ukázal tomuto bázlživému muži, že dokáže proměnit vodu v krev. Způsobil deset ran, které dopadly na Egyptskou zemi. Rozdělil Rudé moře pouhým pozvednutím Mojžíšovy hole. Přesto nedokázal uvěřit, že Bůh „bude v jeho ústech a bude řídit jeho řeč.“ Věřil v zázraky, které mohl vidět – ale ne v Boží moc nad svým jazykem! Mojžíš tvrdohlavě prosil: „Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš.“ (Ex. 4:13). Boha takový nedostatek víry popudil: „...Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem.“ (Ex. 4:14). Nakonec učinil kompromis, dovolil, aby Mojžíšovým mluvčím byl jeho bratr Aron: „Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit“ (Ex. 4:15). Mojžíš měl pocit, že má dost dobrý důvod, aby pochyboval o Božím zaslíbení. Jak dobře věděl o své slabosti! Přiznal, že je „zpozdilý v řeči“ (Ex. 6:12). Nakonec se ukázalo, že právě tohle je ta věc, která mu zabránila vstoupit do zaslíbené země. Nepoddajný jazyk! Zachoval si sla-

bost svých rtů až do své smrti. Žalmista říká: „Neboť se vzepřeli jeho duchu, jeho rty pronesly nerozvážnost“ (Ž 106:33). Jak mocné je to dnes pro nás varování! Tady byl veliký Boží muž, muž zázraků a moci, muž, který doopravdy znal Boha. Měl pouze jednu vadu. Ale byla to vada tak veliká, že rozhněvala Boha a vrhla nakonec stín na všechno, co u dělal. Je to znamenáno k našemu prospěchu. Bůh očekává, že se poučíme z nedostatku Mojžíšovy víry. Není to jen Starozákonní pravidlo. Matouš nám říká, že Ježíš vyslal své učedníky jako ovce mezi vlky. Varoval je, aby očekávali odpor, nepřátelství a pronásledování. Ale oni se nebáli, protože spolu s příkazem, aby šířili evangelium, dostali i slib, „že On bude v jejich ústech...“ „A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.“ (Mat. 10:19–20). My nemáme kázat evangelium nebo reagovat na jejich kritiku svými vlastními slovy! Máme zaslíbená nadpřirozená slova moci! Slova Ducha, která vycházejí ze rtů řízených Duchem svatým! V Novém zákoně je další senzační případ, kdy byl Duch svatý „v ústech Jeho učedníků.“ O Letnicích jim „začali ve vytržení mluvit jinými jazyky“ Protože to nebyli oni, kdo mluvili, ale „jak jim Duch dával promlouvat“ (Sk 2:4). Jinými slovy, Duch svatý převzal kontrolu nad jejich ústy, takže neřekli nic jiného, než to, co chtěl On, aby bylo řečeno. A On chtěl říci pouze jednu věc: „...všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích...“ (Sk 2:11). Neznámé jazyky nebyly hlavní událostí Letnic. Spíš to byl ten zázračný pohled na 120 Bohem naplněných svatých, na kterých bylo patrné, že Bůh je „v jejich ústech.“ Byla to sláva Kristových učedníků, kteří zažívali nadšení, ne z jazyků, ale z Ducha Otce, který mluvil skrze ně. Duch možná

mluvil starými nebo novými jazyky, jazyky lidí nebo andělů, známými i neznámými jazyky. Ale tohle nebyl smysl Letnic. Ne jazyky, kterými Duch mluvil, ale jak mluvil – používal rty shromážděných svatých! Moje srdce volá: „Ať mluví, co uzná za vhodné! Jen ať zažijí božskou slávu poznání, že On řídí můj jazyk!“ **To nás přivádí k jádru mého poselství.** Studujte Nový zákon a uvidíte, že jak Ježíš, tak Jakub předložili k úvaze nemožný stav morálky. Ježíš to předkládá takto: „Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Cím srdce přetéká, to ústa mluví...“ (Mat 12:34) A takto to říká Jakub: „Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou? Což může... fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Právě tak nemůže slaný pramen dávat sladkou vodu.“ (Jak 3:11–12). Nemožná podmínka morálky je toto: Opravdová duchovní osoba nemůže mluvit zle! Přesto Jakub trvá na tom, že „jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plné smrtonosného jedu“ (Jak 3:8). Nenaznačuje nám, že jazyk má svůj vlastní rozum. Naopak, věděl, že jazyk je řízený srdcem! Mluvil o křesťanech, kteří mají stále „neobřezaný jazyk,“ protože jejich srdce ještě neuvěřilo ve vysvobození. Oni žehnají Bohu, hlasitě Pána chválí, ale stále mluví proti bratru nebo sestře. Jakub říká: „...tak to nemá být...“ Jinými slovy, děje se to, ale není to duchovní. Dokazuje to, že problém je v prameni. Je jasné, že není Božím plánem, aby byl náš jazyk nepoddajný, neukázněný. Není to Jeho záměr, aby nás poskvrňovala naše ústa – nikdy! „Kdo by svedl k hříchu... pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny“ (Mat 18:6). Nemáme úniku. Řešení pro tento nemožný morální stav je toto: musíš být otáčen, veden! „Dáváme-li koňům do huby udidlo, aby nás poslouchali, můžeme tak řídit celé jejich tělo ... nebo lodi: Jsou tak veliké a jsou hnány prudkými větry, ale malé kormidlo je řídí, kamkoli kormidelník chce“ (Jak 3:3–4). Duch svatý nám touží zjevit, že On je koňským udidlem, On je kormidelníkem, který točí kormidlem naší lodi! Jestliže

ještě nevíš, co to znamená mít „udidlo Ducha“ ve svých ústech, stále ještě jsi neovladatelný a neukázněný, pokud jde o tvou řeč. Tvoje Letnice ještě „v plné míře nepřišly.“ Celé měsíce se mi snažil Duch svatý ukázat, jak vážná je to věc. Chci se s vámi sdílet o třech věcech, které na mě zapůsobily. **I. Jestliže je nějaké poskvrnění v mém jazyku – celé mé tělo je poskvrněné!** „... Jazyk má mezi našimi údy takové postavení, že znečišťuje celé tělo...“ (Jak 3:6). Neexistuje taková věc jako „uklouznutí jazyka.“ Ani jedno slovo nevyjde ven nevině. Kristus sám řekl, že naše slova proudí z našich srdcí. Neřekl z posledních zbytků těla ústa hovoří, ale „z hojnosti srdce“! To, co říkáme, není náhodné, neúmyslné – ale předvídatelné! Tohle je vážné! Ty a já si můžeme myslet, že jsme plní Boží dobroty a lásky. Můžeme si myslet, že když o někom mluvíme zle, je to neúmyslné. Ale Bůh nám říká, že jsme to řekli proto, že to bylo stále v našem srdci. Jakub říká, že každá hádka, spor, každá závist a nepřejícnost je přímým důsledkem svárливosti v srdci! Svár je definován jako „bojechtivý nebo svárливý duch.“ Pomluvy, závist, nejednotnost, hořkost, vzpoura – všechny jsou vyléváním „bojechtivého ducha.“ A vznikají v našem srdci! Pro věřící vedené Duchem je nemožné, aby mluvili cokoliv jiného než dobrotu, milosrdenství a spravedlnost. Stejně nemožné, jako kdyby fíkovník plodil olivy. Nebo vinná réva fíky. Nebo slaná a čistá voda vytékající ze stejného pramene. Bible neříká, že by ze stejného zdroje měla plynout voda slaná a čistá – říká, že je to nemožné! Tato slova se nás musí zmocnit! Musíme vědět, že nemůžeme chodit v Duchu, být naplněni Duchem, a současně mluvit nesvatá slova. Jinak jsme stále ještě podobní bezbožnému muži, který „...vyhrabává zlo, na jeho rtech jako by byl spalující oheň“ (Př 16:27). Ani na chvíli si nemyslí, že ucedníci na den Letnic mluvili pod vlivem Ducha jen když se dostali do extáze nebo vysokého vzrušení. Ne! Od toho dne mluvili pouze slova, která byla povznášející –

posvěcená, svatá, ryzí. Pavel řekl, jak jste se vyučili od Krista, „...vzhledem k dřívějšímu způsobu života máte odložit toho starého člověka...proto odložme lež a mluve každý se svým bližním pravdu... Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost“ (Ef 4:20–29). Pavel neřekl, že neukázněný, nezkracený jazyk je slabost, kterou se máme snažit přemoci, nebo pomíjivost těla, kterou musíme vydržet. Řekl, že je to neomluvitelné za každé a všech okolností. **II. Jednoduše řečeno, bez čistoty nemůže být žádná moc!** „Co vysloví Hospodin, jsou slova ryzí, stříbro přetavené do kadlubu v zemi, sedmkrátě protříbené“ (Ž 12:7). „ Zlé plány jsou Hospodinu ohavností, kdežto vlídná řeč je čistá“ (Př 15:26). „Pláští medu je

řeč vlídná, lahodou duši a uzdravením kostem“ (Př 16:24). Proč měla Kristova slova takovou moc? Proč lidé říkali: „Mluví jako nemluvil nikdy žádný jiný člověk – s autoritou!“? Protože, podle Jeho vlastního vyznání: „Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky“ (Jan 14:10). Tato svatá slova jsou součástí dědictví, které Ježíš zanechal svým následovníkům: „neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali...“ (Jan 17:8). Nechodíme ve světle této slavné pravdy – Pán není „v našich ústech“ – dokud všichni kolem nás nebudou moci také říci: „Mluví tak, jak nemluví nikdo jiný! Tady jde někdo, kdo promlouvá jen slova, která oslavují Boha!“ Když se poddáme Duchu

svatému, On způsobí, že budeme mluvit jen ta slova, která jsou od Otce. Nebude tu žádný boj, žádná zákonická bitva. Všechno, co to vyžaduje, je povolné srdce, ochotné nechat se v této záležitosti ukáznit, vycvičit Duchem svatým. Nevyznaný hřích znečišťuje jazyk křesťana. Každý služebník nebo věřící, který si ve svém srdci uchovává tajný hřích, nemá nic, co by komukoliv řekl! Každé slovo, které promluví, je marné. Slova mohou plynout z podvodné duše a zdát se opravdová, upřímná. Možná znějí zbožně. Mohou být naprosto duchovní. Ale jsou bezvýznamná, jestliže je nádoba nečistá, protože hřích zbaví naše slova veškeré autority. Není to o tom, jak jsou tvá slova inteligentní, nebo jak dobře jsou promluvená nebo působivá. Na čem doopravdy záleží, je to, jak jsou čistá! Pouze čistá slova přinášejí zdraví. Ježíš řekl: „Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé“ (Mat 12:35). Tohle je vážné k zamyšlení: každé prázdné slovo bude zaznamenáno pro den Soudu! „Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu“ (Mat 12:36) Kořen slova prázdné je „nedosahující žádného smyslu, nic nedělající, plané, zbytečné, neužitečné, bezvýsledné, neplodné, irrelevantní, nepodstatné.“ Tohle je víc než příležitostně žertování, které my všichni v průběhu dne řekneme. Má to co do činění s neplodným svědčením. Bezvýznamným poradenstvím. Kázáním, které ničeho nedosáhne. Slova, která neudělají nic, co by pomohlo Božímu království. Bože, pomoz nám, abychom brali tuto záležitost vážně, a začali naslouchat svému povídání! Žádám Ducha svatého, aby do mě vložil Boží bázeň ohledně mých úst – mých slov – abych hlídal své rty a mluvil opatrně. Nejen v přítomnosti druhých, ale i soukromě – když jsem úplně sám. Zní to komplikovaně? Zákonicky? Nemožné? Tady je ta dobrá část! **III. Bůh také touží být v našich ústech!** Bůh se chystá pozvednout novou generaci čistých srdcí a neposkvrněných rtů. Aby mohl opět mluvit k světu, musí mít čisté rty.

Tak přivádí svůj lid zpět k nádherné vizi Jeho svatosti, která budí až děsivou úctu. Jako Izajáš. Boží lid si uvědomuje, jak jsme se stali hříšní, jak upadáme, jak neuctivý máme jazyk a jak jsme nedisciplinovaní. „I řekl jsem: „Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů“ (Iz 6:5). Musím přiznat, že jsem opravdově zažil hrůzu, o které Izajáš mluví. Byl jsem zasažen novou vizí Spasitelova svatého panování! A čím jasnější je vize, tím víc jsem si vědom hříšnosti, která je stále v mém životě – neukázněný jazyk, neobřezané rty. Jestliže svatý Boží prorok jako Izajáš přiznal, že jeho rty jsou nečisté, kde stojíme ty a já? V nedávných týdnech mě Bůh vzal do své královské kůlny na dříví a hrozně mi naplácal za příliš časté ukvapené mluvení. Bůh řekl Mojžíšovi: „Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu“ (Ex 33:20). Izajáš ho viděl a volal: „To je můj konec... jsem zničený! Starý Izajáš je mrtvý“ (Iz 6:1–5). V tom je klíč – „Vidět Hospodina a zemřít!“ Ať starý člověk vyhoří. Vzdej se. Když Ho uvidíš jako Pána, zemřeš! Ale to je pouze začátek. Odtud vstoupíš do vzkříšeného života! Podívej, jak nádherně byl od té chvíle Hospodin v ústech Izajáše: „Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: „Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.“ Vtom jsem uslyšel hlas Pannovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ Odpověděl: „Jdi a řekni...“ (Iz 6:6–9) Jsme pozváni, abychom zanechali námahy dělat nebo říkat správné věci v naší vlastní moci a síle. Žádá se od nás, abychom vírou zemřeli – vírou byli vzkříšeni – vírou byli svatí a přijatí – a žili a mluvili vírou, jako krví vykoupení svatí. Duch slibuje, že obřeže naše srdce a rty, abychom mohli mluvit slova našeho Otce, jak to činil Kristus. Tohle si dobře zapamatuj: Ani za milion let nemůže Kristus přijít a být v tvých ústech prostřednictvím něčeho, co

můžeš udělat ty! Jen pokračuj. Modli se a číň sliby. Řekni Bohu, že už nebudeš nikdy lhát, nebo pomlouvat, nebo závidět, nebo říkat cokoli prázdného nebo pošetilého. Umrtni své tělo. Prohlubuj svou disciplínu. Řekni si: „Od teďka bude každé slovo, které řeknu, oslavovat Pána.“ Ale jestli si myslíš, že tě tam dostane síla vůle nebo rozhodnutí, tak jsi odsouzený k neúspěchu a zoufalství. Hraji podle pravidel, jednám čestně – a nefunguje to! Ne! Tisíckrát ne! Jsme očišťováni vírou! Naše lidská vůle musí být usměřena, abychom mohli poslechnout Jeho slovo. Po celou dobu, kdy Bůh vléval do mé duše toto poselství, páčila mě v mé mysli potřeba mít obřezané rty a čisté srdce – měl jsem rostoucí pocit, že mě Duch vede do nádherné prorocké pravdy pro tyto poslední dny. Věděl jsem, že to musí být víc než jen lekce o ryzí, neposkvřené mluvě. Proč nové očištění v našich srdcích a rtech? Proč obnovená vize svatosti v srdci, jazyku, rtech a ústech? Bůh mi ukázal proč. Naše rty jsou stavidlem, propustí, kterou musí Duch plynout! Bůh se chystá obnovit Sion a znovu vystavět Davidův svatostánek. A udělá to mocným přílivem Ducha. Mocná řeka živých vod k uzdravení, očištění, a obnově. Tato řeka bude plynout zevnitř Kristova těla tady na zemi – ze srdcí Jeho lidu! Bůh nepotřebuje přivolávat nějakou neznámou, mystickou moc. Všechno, co potřebuje, je již k dispozici. Pramen je tu, voda je zde – bezedný oceán. Jen jedna věc zbývá: Duch nemůže plout v nerušené moci a síle, dokud není všechno připravené. Ústí pramene (to je tam, kde naše tělo proniká do Ducha) musí být bez poskvřiny. Žádná čistota – žádný proud! Propust musí být čistá a připravená. Veškerá suť odstraněná. Všechny zátky a překážky pryč. Kanály prohloubené. Co je těmi kanály? Posvěcený jazyk, rty a ústa očištěných svatých! Přesně ve chvíli, kdy Duch dokončí toto dílo, nezbude už nic, co by mělo být vykonáno. Nebude nic, na co se vrhnout. Nic... Všechna stlačená síla způsobí, že živé vody „vytrysknou“ vzhůru ve svém vlastním akordu.

Bude to „studnice živé vody, tryskající...“ V originále „vyskakující.“ Představ si to – gejzír moci Ducha svatého! Duch svatý bude poskakovat v nás. Řeka bude plynout z každého otevřeného zdymadla, propustí. Řeka se bude přidávat k řece, říčka k říčce, potůček k potůčku, a vody se budou zvětšovat nade vše, čeho byl člověk svědkem. Potom zažijeme vylití posledních dnů, které Bůh zaslíbil – vylití shůry, které přichází z nás! Otázkou se teď stává: „Mám se modlit za obřezané rty jen proto, abych byl čistý v den Soudu?“ – nebo: „Chci být kanálem pro toto vylití Ducha Božího v posledních dnech? Chci jít dál než je odpuštění – k prospěšnosti?“ Pro mě je odpověď jasná. Chci, aby Duch svatý „přišel do mých úst“ a připravil mě pro proudem se řinoucí řeku Jeho lásky – plynoucí ze mě ke světu! Kdo se odváží bránit této řece? Kdo se odváží brát tuto záležitost na lehkou váhu? Nepředstavitelný soud by čekal každého, kdo by brzdil tento proud. Odpírat druhým uzdravení, které by mělo tryskat právě z našich rtů. Je to tak důležité, aby z nás vytékal proud Ducha svatého. A nejen pro ostatní. My pijeme z našeho vlastního proudu. Jsou to živé vody i pro nás. Všechno, co potřebujeme, je v této řece: uzdravení, zjevení Krista, duchovní moudrost a poznání, pokoj myslí, naděje, radost – všechno, co je nezbytné k vyprodukování všech druhů ovoce. Jakub řekl: „Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou?“ Ale ty se můžeš zastavit hned u: „Vydává pramen vodu...?“ Vůbec nemůže dát – dokud není sejmuté víko. Chceš, aby tvůj pramen měl sejmuté víko? Toužíš po tom, aby z tebe proudil Duch svatý, posvěcující tvá ústa? Podívej, jak je to jednoduché: *Skonči s každým zakořeněným hříchem. *Přejdi do oblasti zbožné úcty. *Vyznej svou slabost a bezmocnost. *Vírou si představ krev Ježíše Krista, jak protéká ústím pramene, propustí, za vrata tvých úst, očišťující a odhazující stranou všechny překážky. Potom – ochutnáš sladkou vodu, která pramení v tobě. Potom – poplyne Duch svatý!

Jmenuji se Tomáš Přichystal a je mi 28 let. Jsem původem z města Havířov, vyrostl jsem v úplně rodině a mám mladšího bratra. V mém předchozím nekřesťanském životě se mi celkem dařilo. Měl jsem práci, přítelkyni, přátele, o které jsem se mohl opřít, ale postupně jsem o vše přišel. Přítelkyně, kterou jsem měl rád, zemřela při nehodě. To pro mne bylo natolik těžké, že jsem se psychicky zhroutil. Našel jsem si práci, při které

jsem dost cestoval, a začal jsem hrát automaty. Následkem toho mi začaly ubývat peníze. Neměl jsem nic, půjčoval jsem si, kde to jen šlo, a tak jsem začal přicházet i o své přátele. Moje situace mne přivedla k rozhodnutí začít znovu, jinde a jinak. Ze začátku jsem nevěděl kde, ale firma, u které jsem pracoval, mne poslala pracovat do Slaného, kousek od Prahy. Pracoval jsem na lince, kde jsme montovali postele. Práce bylo dost. Jednoho dne „kamarád“ přinesl bílý prášek se slovy „že nám to lépe půjde“. Já se tak dostal do pasti. Netušil jsem, že tohle není začátek, ale že je to konec. Můj život se postupně začal točit v koloběhu. Potřeboval jsem pravidelně sehnat peníze na drogy a automaty. Sháněl jsem je různě-

podvody, krádeže atd. Po třech letech jsem si uvědomil, že dělám něco, co jsem přece nikdy nechtěl. Odešel jsem na Detox a po návratu jsem skončil na Armádě spásy. Jednoho dne jsem tam našel leták s oznámením o konání bohoslužby. Bylo na něm napsáno „**kdo chce, může přijít**“. V Boha jsem nevěřil, ale byla mi zima a to byla příležitost se ohřát. Když jsem tam přišel, zpívaly se nějaké písně. Potom jedna žena mluvila o zmrtvýchvstání. Odešel jsem se slovy, že pohádky poslouchat nebudu. Spíš jsem utekl. Za 20 minut jsem se vrátil zpátky a poprosil je o odpuštění a moc jsem si přál to slyšet znovu. Projevily o mne zájem, o někoho, kdo bral drogy a kradl. **Pochopil jsem, že musím změnit spoustu věcí a hlavně svůj život.** Sestry Marejka a Enny mne nasměrovaly na kavárnu v Havířově, kde mi vysvětlili v čem spočívá program TC. Vzdal jsem to. Začal jsem chodit do sboru, ale nebyl jsem schopen vidět otevřenou Boží náruč a nechtěl jsem slyšet Boží hlas „ty můžeš žít jinak“. Asi za měsíc jsem byl pod tlakem okolností a rozhodl jsem se, že to zkusím a půjdu do TC. V programu to bylo těžké, asi jako pro každého, ale dostával jsem opravdu hodně Boží milosti a požehnání. Musel jsem pracovat na tom, abych se změnil. Spoustu věcí se mi měnit nechtělo. Byl jsem přehnaně kritický a reptal jsem. **Dnes neříkám, že nejsem, ale díky Ježíši s tím dokážu bojovat.** V programu jsem byl 15 měsíců. Po skončení jsem chtěl jít pracovat ven, ale dostal jsem nabídku, jestli bych nechtěl zůstat. Dostal jsem čas na rozmyšlenou. Zvažoval jsem to a byla pro mne těžká představa, že budu další rok bez finančních prostředků. Bůh mi ale jasně ukázal, že se o mne postaral po dobu programu a nic mi nechybělo. Po dvou měsících jsem dostal úžasné požehnání. Byl jsem zaměstnán a dostal jsem plat. **I dnes je to pro mne zázrak.** Pracuji na výrobě v paletárně u pily a každý den děkuji Bohu za ochranu a milost našeho Pána Ježíše.

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zasílání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou

Odesílatel:

Teen Challenge

Na Bendovce 103/24

181 00 Praha 8

P. P.

O. P.

981206-0317/2007

18100 Praha 8

M
o
d
l
i
t
b
y
a
i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- * za nově přichozí dobrovolníky pro posílení služby kontaktních center
- * za moudrost a poznání pracovníků ve střediscích
- * za rekonstrukci ženského střediska a střediska v Poštovicích
- * za dostatek materiálu a financí pro rekonstrukce středisek
- * za službu TC v Teplicích, za ztracené ženy a muže v tomto městě
- * za růst, odhodlanost a vytrvalost pro studenty v programu. Za Boží milost a požehnání pro každého z nich
- * za službu Teen Challenge v Moldávii

Prosba o sponzorství:

Hledáme dárcce těchto knih pro středisko v Poštovicích. Knihy budou využity při vyučování studentů:

- * Boží otcovské srdce - Floyd McClung
- * Vítězství nad temnotou - Anderson
- * Utíkej, malý, utíkej - Nicky Cruz
- * Operace bez narkózy - J. Dohnal
- * Život, náhoda nebo zázrak - V. Král
- * Darwinova černá skříňka - M.Behe
- * Bručko - B.Olsen

„ Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé ochotné vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím“ Neh. 1,6a

Inzerát:

Hledáme služebníka do kovovýroby, který by měl ochotu se přestěhovat. Nabízíme možnost se podílet na vzniku malé firmy TECpro. Cílem je podpora provozu střediska TC Šluknov a dalších misijních aktivit (www.bullet-in.cz). Jedná se o výrobu atyp. výrobků - nerez, mosaz, měď, železo, prvky pro interiér, exteriér, kuchyň, repase kovových konstrukcí atp. Předmět činnosti je práce v dílně na zakázkách a vedení studentů při práci. Požadavky: vzdělání - zámečnický, obráběč kovů, pasíř, s praxí alespoň 3 roky. Dále – osobnostní zralost, křesťanská víra, motivace pro službu. Pokud se chcete dovědět více, prosím obraťte se na Petra Krále, tel: 777180549

Oznámení: Prostřednictvím našeho bulletinu bychom vás chtěli informovat o připravovaném English campu, který bychom chtěli v měsíci srpnu pořádat pro mládež z církví. Kapacita míst bude omezena. Zájemci o účast nás mohou kontaktovat na naší emailové adrese: tcczech@gmail.com. Hlavní náplní programu bude výuka angličtiny s rodilými mluvčími, evangelizace, účast na Bohoslužbách v místním sboru a množství jiných aktivit např. sportu, her.

JMÉNO A ADRESA:

PSC _____ TELEFON _____

EMAIL _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz